

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania A.M.
przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności
w [...]
o ustalenie wyższego stopnia niepełnosprawności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 2 grudnia 2021 r.,
skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w Ł.
z dnia 2 września 2020 r., sygn. akt VIII Ua [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddała wniosek pełnomocnika skarżącej o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z 2 września 2020 r. oddalił apelację A.M. od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z 31 marca 2020 r., który w części uwzględnił jej odwołanie i zmienił orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ł. i stwierdził, że ustalony umiarkowany stopień niepełnosprawności ma charakter trwały i orzeczenie wydaje się na stałe.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca odwołała się do podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W uzasadnieniu podała, co

następuje – „Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Niniejsza skarga kasacyjna zasługuje na przyjęcie do rozpoznania, ponieważ jest uzasadniona w sposób oczywisty. Uchybienia proceduralne, których dopuścił się Sąd drugiej instancji mają charakter istotny i dostrzegalny oraz skutkowały wydaniem oczywiście nieprawidłowego i niesprawiedliwego orzeczenia.

W ocenie skarżącej najbardziej istotnym i dostrzegalnym uchybieniem Sądu Drugiej Instancji jest zaakceptowanie faktu zaniechania zasięgnięcia w sprawie łącznej opinii biegłych sądowych specjalistów. Z uwagi na wielość i istotność schorzeń wnioskodawczynie na gruncie niniejszej sprawy zasadnym było dokonanie oceny stopnia naruszenia sprawności jej organizmu oraz skutków tego naruszenia w sferze życia wnioskodawczynie przez pryzmat sumy stwierdzonych schorzeń. Wnioskodawczynie bowiem wymagała kompleksowej oceny zespołu biegłych specjalności właściwych dla swoich schorzeń. Zasięgnięcie w sprawie opinii zespołu biegłych mogło przyczynić się do należytego wyjaśnienia sprawy i wpłynąć na inną ocenę stopnia niepełnosprawności, na którą składa się - w przypadku A.M. - szereg różnych, poważnych schorzeń, w tym nowotworowych. Opiniująca w sprawie biegła sądowa z zakresu chorób płuc - dr n. med. A.P.M. zwracała uwagę, iż analizowana przez nią istniejąca u wnioskodawczynie choroba (astma oskrzelowa) nie jest ani jedynym, ani podstawowym schorzeniem A.M.. Biegła wskazała, iż całkowita ocena stanu zdrowia wynika z podsumowania wszystkich chorób na jakie choruje wnioskodawczynie oraz stopnia zaawansowania tych chorób.

Analiza jednostkowych opinii wydanych w sprawie nie pozwala na pełną ocenę sytuacji zdrowotnej wnioskodawczynie z punktu widzenia kwalifikowania jej do określonego stopnia niepełnosprawności. Powyższe uchybienie zaś doprowadziło do wydania oczywiście niesprawiedliwego orzeczenia w sprawie i uznania wnioskodawczynie za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, w sytuacji, gdy z uwagi na wielość schorzeń oraz ich wpływu na funkcjonowanie wnioskodawczynie w życiu codziennym, istniały podstawy do uznania ww. za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym.

Mając na względzie powyższe okoliczności, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy, z uwagi na oczywistą wadliwość zaskarżonego orzeczenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (wyżej *in extenso*) nie wykazuje, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona – art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

We wniosku i w jego uzasadnieniu brak jest przepisów, które miałyby zostać naruszone i co miałyby składać się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Zarzuty podstaw kasacyjnych (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.), stanowią odrębną część skargi kasacyjnej i podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania. Na etapie przedsądu nie ocenia się zarzutów podstaw kasacyjnych a tylko zarzuty podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zarzuty podstaw kasacyjnych nie zastępują zarzutów podstawy przedsądu ani jej uzasadnienia. Oznacza to, że skarżąca we wniosku powinna samodzielnie (odrębnie) od podstaw kasacyjnych wskazać i wykazać naruszenie przepisów, które bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że objęty skargą wyrok jest oczywiście wadliwy i dlatego skarga kasacyjna powinna zostać przyjęta do rozpoznania. Brak jest tego we wniosku.

Skoro punktem odniesienia dla podstaw kasacyjnych są konkretne przepisy prawa materialnego i procesowego (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.), to wymaganie to jest tym bardziej aktualne w odniesieniu do szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Znaczenie ma wszak dopiero aż oczywista zasadność skargi kasacyjnej. Bez wskazania i wykazania we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania naruszenia przepisów nie można tego stwierdzić.

Z tych przyczyn odmówiono przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wskazana przyczyna negatywnej oceny wniosku uzasadnia jednocześnie oddalenie wniosku pełnomocniczki skarżącej o przyznanie kosztów nieopłaconej

pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego 2 lipca 2014 r., IV CNP 7/14).